

הישיבה

הגליון לבן הישיבה

גליון מס' 57

בחור יקר

ימי ספירת העומר הנם כידוע ימים של תיקון המידות, שיפור המעשים והקפדה יתרה על כבוד החברים, ועל כל פרטי הדינים הקשורים לנושא של בין אדם לחברו. ימים אלו הם גם ימים שבהם אנו מפתחים ציפייה הולכת וגדלה לקראת מעמד קבלת התורה, 'הדר קיבלוה מאהבה' בכל שנה ושנה. היו מגאוני הדורות שב-49 ימי הספירה חיזקו בכל יום קניין אחד מ-מ"ח קנייני התורה, וביום ה-מ"ט כללו את כולם יחד, כהכנה מעולה לקבלת התורה בעצרת.

במידות שבין אדם לחברו יש מידות שונות ומשונות, חלקן חיוביות כמו הוותרנות והנדיבות, וחלקן שליליות כמו מידת הכעס, הציניקות וההתפארות. אבל המידה החיובית הבולטת ביותר בכל המידות הקשורות לבין אדם לחברו, היא מידת החסד. כשאדם מתחזק במידה זו, הוא מתבל בה את כל המידות האחרות ואת כל המשא והמתן שלו עם בני אדם אחרים, שהרי כל המידות שבין אדם לחברו תכליתן להיטיב עם החבר או להימנע מלצער אותו, ואם כך יש בהן גם מן החסד.

ומה יעשה בחור ישיבה שצריך להקדיש את כל זמנו ללימוד התורה, ואינו יכול לקיים חסדים בגופו? והרי כבר שלח רבי אבהו לבנו חנינה שאמרו עליו שהוא גומל חסדים בטבריה: "המבלי אין קברים בקיסרין שלחתי לטבריה?" (ירושלמי, פסחים פ"ג ה"ו). בוודאי שתלמיד ישיבה מצווה לשקוד על תלמודו ולא להפנות את תשומת לבו לנושאים אחרים.

התשובה טמונה בדברי ר' אלעזר (סוכה דף מ"ט:), איזו תורה היא תורת חסד? תורה ללמד.

דווקא בימי ספירת העומר, יכול כל בחור שזכה להצלחה בתלמודו, לעזור לחבריו המתקשים יותר בלימודם. בתשומת לב נכונה, ועם רצון להיטיב לזולת, אפשר למצוא במהלך היום הזדמנויות רבות לסייע לחברים בלימוד, אם באמצעות חידוד סברה, אם באמצעות חזרה נוספת על סוגיה שלא הובררה די הצורך לחבה, ואם באמצעות סיכום מהיר של המהלך העיוני שמסר הר"מ בשיעור היומי.

ובזכות תיקון המידות נזכה לקבלת התורה בכל לב ובנפש חפצה.

שלח, העורך

המעטפה הפרצוף... ובית המדרש

הרב בנימין בירנצוויג

כי ממעטים הם להשיב לחורפיהם דבר. לגיונות של רבבות בני הישיבות חזרו בסיעתא דשמיא לספסל הלימודים לתוך מבצרי התורה השמורים מסכנות הרחוב, חזרו לנשום את החמצן הרוחני של היכלות התורה, זאת לאחר תקופת בין הזמנים בה נמצאו מחוץ לכותלי בית המדרש ובנסיבות הבין הזמנים אף יצאו לרחובה של עיה, או לשאוף אויר ברחבה של ארץ, דבר שגורם אולי סדק של מחשבות דמיון לאי אלו ביקרת התורה ולומדיה, הנה יש 'חיים יפים' גם מחוץ לכותלי הישיבה! וזה יש לדעת כי כל הולכי על שתיים המאושרים שפגשנו ברחוב, הם מרוקנים מכל תוכן מאושר, הרי הם כאותו אחד שנעמד מולו אדם עושה לו פרצופים והוא מתמלא חימה וכעס, כי הוא ריק מדברים אחרים, וכל דבר קטן מעלה חמתו, לעומת זאת אנחנו שזכינו למלאות חופנינו מלא אושר של רוחניות, הרי כל 'אושר' אחר לא ישוה בה!

עלינו להחזיר בלבנו את האושר הגדול לו אנחנו זוכים בחזרנו למבצרי התורה השמורים מריקנות הרחוב ותסכוליו, עלינו להיות מאושרים על שהרחוב לא השפיע עלינו בדמיונות 'אושרו' ואוצרותיו, כי באמתחתינו אושר גדול יותר מאלפי זהב וכסף!

כבר פסק בזה את פסוקו מרן בעל האבי עזרי זיע"א שכשאדם יוצא לתוך עולם של נסיונות, הדרך היחידה להחזיק בדרגתו, היא להכיר במעמדו הרם, להחזיר לעצמו שהוא מיושבי בית המדרש הוא העילית שבעילית, והם יושבי קרנות הם האפס שבאפסים! זו ההרגשה שצריכה להיות לנו בחזרנו למבצרי התורה, שזכינו לצלוח את הרחוב ולשמור על מעמדנו הרם מעל כל הברואים... שלא זכו!

הוא התהלך ברחוב הפטמן בתל אביב כשבידו מעטפה המוחזקת היטב בין עשרת אצבעותיו, לאחר כמה דקות, מופיע מולו אדם, נעצר ומקרב את פניו לעברו, ואז... מוציא לו לשון ועושה לו תנועות של גנאי בידי, אבל להפתעתו המשיך האיש בהליכתו כאילו ולא עשה לו שום פרצוף... המשיך אותו וטרדן וניגש לאדם נוסף מקרב פניו לעברו מוציא לשונו בפניו ועושה לו תנועות של גנאי בידי... והנה אותו איש התמלא כעס וחמה והחל לצעוק על מעשהו החצוף, עד שכמעט הגיעו הדברים לתגרת ידים.

אחד הנוכחים שהיה עד למחזה מוזר זה, ניגש לאיש הראשון שאלו נטפל אותו אדם לא שפוי ושאלו: אמור לי כיצד זה לא הגבת כלום לאותו אדם שעשה לך פרצופים כדי לעצבן אותך ולא הפריע לך הדבר כלל. והנה, רק חלפה דקה, הוא ניגש לאדם נוסף... מלחמת עולם, צעקות ותגרות... איך אתה הצלחת להתגבר על הכעס הצודק כלפי אותו האיש?

ענה לו האיש, תראה אני יצאתי כמה דקות קודם לכן מבית מפעל הפיס. לאחר שזכיתי בפרס גדול של 6 ספרות, והמעטפה שהחזקתי בידי, היתה המעטפה שבתוכה הציק השמן של הפרס, נו אומר לו האיש, וכי נראה לך שהפרצופים שעושה אדם מעורער בנפשו יפריעו לי בכלל? משל מעין זה סיפר מרן הגאון רבי יחזקאל אברמסקי כדי לבאר את הכתוב: 'תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, כשתלמיד חכם הולך ברחוב ובאמתחתו תלמודו השווה יותר מאלפי זהב וכסף, הרי הוא כאותו אחד שזכה בפרס הגדול של מפעל הפיס, שכל הפרצופים וההטרדות שיטרידוהו לא יזיזו לו כלום, כי נושא הוא באמתחתו פרס גדול ומה לו כי ישים לבו כלל למטרידים שונים, ולכן הם מרבים שלום בעולם

אנחנו לעזרתך בכל ענין ונושא בדרכך לעלות מעלה מעלה. צוות מורחב של 'מוקד הישיבה' לעזרתך בכל יום בשעות הערב

1-800-20-18-18
שיחת חיים★

הישיבה

קשה לך? זקוק לעזרה?

המתיקות שבתורה והדרכים לקנותה

מחשבת מוסר

המושגיה הגה"צ רבי דב יפה שליט"א

אלא על העריבות שבכח החידוש או על הכבוד שהם עשויים לנחול ע"י החידוש.

חמורה יותר תופעה הקיימת בעיקר אצל צעירים בתחילת דרכם, אשר מחמת שאיפתם המבורכת כשלעצמה להימנות על הלמדנים, משקיעים עצמם בסברות דקות מן הדקות, בהגדרות עמומות ובנוסחאות מעורפלות, אשר הן למעלה מהשגתם השכלית לפחות בשלב זה, והנה לא זו בלבד שהעיסוק בסברות והגדרות מסוג זה אינו מפתח אותם בכיוון הרצוי, אלא אדרבה זה עלול להרגילם לומר סברות שהם עצמם אינם מבינים כהוגן, וכתוצאה מכך באים לידי בלבול ואף לגרוע מכך לעיקום השכל שהוא הגרוע שבחסרונות, בל נשכח שמטרת השכל היא להשיג באמצעותו את האמת, ומי ששכלו עקום מאבד את הכח להשיג באמצעותו את האמת, וידועים דברי מייסד עולם השיבות הגאון ר' חיים וולאזין זצ"ל במכתב, שהראשונים לא נשתבחו אלא בסברתם הישרה כל הישר מחברו גדול הימנו.

מובן מאילו שעלינו ללמוד בעומק העיון כפי המסורת שהנחילו רבותינו ראשי השיבות זצ"ל. אך שומה עלינו להשמר מלקפוץ גבוה מדי למושגים הגבוהים מהשגותינו העכשוויות, עלינו ללכת שלב אחרי שלב, תחילה לעמול בעיקר על הבנה יסודית של הגמרא, ובלמידה זה אפשר לטעום את כל מיני המתיקויות, ולאחר שנבסס עצמנו בלימוד יסודי של הגמרא ובסברות והגדרות המותאמות להשגותינו השכליות, נהיה בשלים יותר להעמיק ולעסוק בסברות ובהגדרות דקות ועדינות.

הדרך להשיג את נעם מתיקות התורה פתוחה בפני כל אחד ואחד! אך כדי לזכות לכך עלינו להשתוקק לתורה ולהתייגע עליה, ללמוד ברציפות ולהישמר מריבוי תענוגות, וכמובן להתפלל מעומק הלב 'והערב ה' אלוקינו את דברי תורתך בפינו ובפיות עמך בית ישראל אמן'.

(מתוך הספר לעבדך באמת - שיחות המשיגיה שליט"א)

ללא ליאות, במענה לשאלתו כמה פעמים שנה דבר זה באותו לילה, השיב ר' זלמן, שבערך מאתיים חמישים פעם, חזר הלה ושאל מאה ואחד פעמים שמענו, מאתים חמישים מנין? השיב ר' זלמלה, מאה ואחד פעם הוא סגולה לזיכרון הדברים, אבל לחיוב התורה אין גבול! ולולי שהיום קצר והמלאכה מרובה הייתי שמח לחזור על דבר אחד מדברי התורה שנה תמימה ויותר, כי היא חביבה עלי בכל עת.

בספר 'מנוחה וקדושה' כותב על הגר"א זצ"ל שהיה בוחן את אותם שהיו חפצים ללמוד אתו, על פי מידת נכונותם לחזור על הלימוד פעמים רבות, ובכך ידע שנודתכה נפשם. מספרים על הנצי"ב שחותנו הגאון ר' יצחק מוולאזין ידע את גודל התמדתו, והיות שחשש שללא מנוחה הולמת עלול צום יום הכיפורים להשפיע לרעה על בריאותו, ניגש אליו במוצאי יום"כ וביקשו ללכת לישון, כשראה ר' יצחק שהנצי"ב כבר פשט את הגרב הבין שהוא בדרך לישון ועזבו, למחרת בבקר נכנס ר' יצחק לחדרו של הנצי"ב ומצאו מעיין בספר כשהוא לבוש רק גרב אחת, התברר שאמנם הנצי"ב התכוון ללכת לישון אלא שלפתע התעוררה אצלו שאלה כל שהיא, וביקש לעיין בספר ומשהחל לעיין נסחף לתוך העניין ושקע בו עד הבוקר.

הגאון בעל 'שיעורי דעת' סיפה שהרופאים אשר בדקו את הגאון רע"א אמרו, שגופו כה חלש עד שאינם יודעים כיצד הוא חי לולי העונג שיש לו מלימוד התורה, שמכלכל את גופו ומחיהו.

סוד העריבות ישרות השכל

ישנם שמחפשים בשביל העריבות דברים שכליים יפים, כגון קושיות ותירוצים, או מערכות שלמות וחידושים מבריקים, ומוציאים את עיקר הנאתם בספרי האחרונים ולא בגמ' שהיא עיקר הלימוד, ונדמה להם שהטעם בלימוד הוא כשמחדשים חידושים ומתמצים כמה קושיות עפ"י יסוד אחד וכדו, אך האמת שהעריבות והמתיקות שיש בתורה היא בעצם דברי התורה, ולא דווקא בחידושים מיוחדים. אלו שמחפשים דווקא את הברק ואת היופי אינם מתענגים על עצם התורה,

אחת הסגולות המופלאות שיש בתורה היא המתיקות והעונג אין קץ שבכוחה להעניק להוגים בה, דוד המלך כותב בספר תהילים (פרק י"ט) על סגולתה וטעמה של התורה, "פקודי ה' ישרים משמחי לב הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים". כלומר, לא זו בלבד שפקודי ה' הם משמחי לב נחמדים ומתוקים, אלא הם נחמדים ומתוקים יותר מכל ההנאות האחרות שיש בעולם. האור החיים הק' (דברים ל"ו י"א) מתאר את מתיקותה העצומה של התורה בביטוי מופלא, "וז"ל: "אם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם" המלבי"ם מוסיף בזה דברים, שהשמחה בתורה היא כה גדולה עד שהיא מבטלת את הרגשת השמחה מכל הדברים האחרים, כי טבעה של שמחה גדולה שמבטלת את השמחה הקטנה, ובה הוא מפרש את דברי דוד המלך (תהילים ק"ט) "שש אנוכי על אמרתך כמוצא שלל רב" שהיות ששמחתי בתורה היא גדולה כפי ששמח מוצא שלל רב, לפיכך שש אנוכי רק על אמרתך ולא על שום דבר זולתה, ששמחה גדולה מבטלת את הקטנה.

והנה שוחרי חכמה נהנים מכל דבר חכמה באשר הוא, אך צריך לדעת שהעונג והמתיקות שאפשר לשאוב מלימוד התורה גדולים לאין ערוך מהעונג שניתן להפיק מחוכמות אחרות. כי העונג שבלימוד התורה אינו נובע רק מהחכמה העצומה הטמונה בה, אלא מהיות התורה אלוקית, שהרי אורייתא וקודשא בריך הוא חד הם. אפשר להיווכח במתיקות המיוחדת של התורה הק' הנובעת מהיותה אלוקית, מהעובדה שאפשר לחוש נעימות עצומה גם כאשר חוזרים על אותם דברי תורה פעמים רבות, פעם אחר פעם, ולא זו בלבד שהעונג אינו פוחת, אלא אדרבה, ככל שחוזרים יותר כך המתיקות הולכת וגוברת.

מסופר בספר 'תולדות אדם' פרק ט' על הגאון המופלא ר' זלמן מוולאזין, אחיו של הגאון ר' חיים זצ"ל, שפעם שמע אותו מישוה כשהוא שונה דבר תורה אחד פעם אחר פעם

יש לך שאלה?
הכתובת למכתבים ושאלות:
עלון הישיבה ת.ד. 43064 ירושלים
או בפקס: 077-5558983

אשר שאלת

הרב ישראל ליוש

האפשרות למצוא חברותא חדשה טובה יותר. ישנה עוד נקודה חשובה בנושא החלפת חברותא, והיא גם נוגעת לימים הללו ימי ספירת העומר, שבהם מתו תלמידי רבי עקיבא לפי שלא נהגו כבוד זה בזה. עלינו לדעת שכאשר אנו עוזבים חברותא, אולי אנחנו דואגים לטובתנו ולהצלחת לימודנו, אבל בדרך אנחנו דורכים על החבר ומשאירים אותו להתמודד לבד בבדידות נוראה, יש מקרים שבהם אין מנוס מלקנות בצעד הזה, אבל בוודאי שחלק מהשיקולים שלנו לפני שעוזבים חברותא חייב להיות מוקדש לנושא של בין אדם לחברו. אם הבעיה היא לא כ"כ גדולה, שווה להישאר עם החברותא הנוכחי ואפילו אם זה רק כדי לא לפגוע בו. ולסיום: אל תהיה פזיז בהחלטתך להחליף חברותא, עליך לשקול טוב את כל השיקולים עליהם דיברנו, והטוב ביותר שתשקול את השיקולים הללו, ועוד הרבה אחרים, עם אחד מאנשי צוות הישיבה שמכיר אותך ואת כל חברי השיעור, והוא בוודאי יוכל לכוון אותך אל הדרך הנכונה בענין החשוב הזה.

בהצלחה!

טוב ותתקדמו בחומר הלימודי, גם אם זה לא יהיה מושלם במאת האחוזים, וגם אם לא היית בוחר אותו לחבר הכי טוב שלך, קבע איתו חברותא, כי אחרי הכל, הדבר החשוב ביותר הוא שאתם לומדים ומתקדמים בלימוד.

ועתה לשאלתך, האם לעזוב או לנסות להתמודד? הבט! באופן כללי לעולם אל תעזוב חברותא לפני שאתה יודע בבירור שיש לך עם מי ללמוד, כדי שלא תצא קרח מכאן ומכאן, וכמו"כ לא מספיק שמצאת בחור פנוי ללמוד איתו, צריך שיהיה לך יותר מהסתברות רגילה שאכן תסתדר איתו הרבה יותר מהחברותא הקודמת, כי לעולם לא תדע שאכן עם החברותא החדשה הלימוד יהיה טוב יותר, אתה עלול להיווכח בסופו של דבר שאולי בעיה אחת שהייתה לך עם החברותא הקודמת נפתרה, אבל הנה נוצרה בעיה חדשה, לדוגמה שהחברותא החדש יוצא הרבה להפסקות, או שזמנכם לפעמים מתכלה בפטפוטים.

הבחירה בין לעזוב או לנסות להתמודד, תמיד צריכה להיות משוקללת בין רמת הקושי שלך עם חברותא הנוכחית, לבין

לכבוד הרב ליוש שליט"א, שלום וברכה. יש לי בעיה עם אחד מהחברותות שלי, אני מרגיש שאנחנו לא כ"כ מתאימים בלימוד, ובעקבות כך הסדר שלי מתבזבז, וזה גורם לי חסר גדול בלימוד. אני מאוד מתלבט לעזוב אותו או לנסות להתמודד ולהסתר אתו, כי אני לא בטוח שאמצא מישהו אחר שיותר מתאים לי, שהרי רוב הבחורים כבר תפוסים.

יוסי מאשדוד

שלום לך, יוסי!!

ראשית אכתוב דבר כללי בענין החברותות ולאחר מכן אנסה להתייחס גם לשאלתך. ישנם בחורים שכאשר הם מחפשים חברותא הם רוצים שהוא יהיה בחור מושלם בכל התחומים, לימוד, חברה, נחמדות וכו', וזו טעות, כי חברותא לא חייב להיות בהתאמה מלאה בכל המובנים, אם נראה שלמעשה תלמדו

בעל שם טוב

ספור
מחיי
הישיבה

מזאת:
יעקב א. לוסטיגמן

כזה כתם ענק בקורות החיים שלי?! איכה אוכל לשאת את פני בין חברי המוכשרים והמוצלחים, כשאני מקבל סיוע מפסיכולוג או בולע גלולות כדי שאוכל להירדם בלילה? איך???

להפתעתי הרבה המשגיח לא הציב לי שום דרישה או הוראה חד משמעית ללכת לקבל עזרה. "יש לי ניסיון חיים עשיר", סיכם המשגיח את השיחה הלא נעימה. "אני חושב שהמצב הנוכחי, מזיק לשם הטוב שלך יותר מכל כדור שתבלע או כל יועץ שתפגוש", הוסיף. "אבל יותר גרוע מהפגיעה בשם הטוב שלך, היא הפגיעה בך עצמך כבחור טוב. על מזבח הרצון לשמור על השם הטוב כביכול, אתה מקריב יותר מדי".

המשגיח סיכם את השיחה והודיע לי שהוא משאיר לי את החלטה אם לגשת לקבל עזרה או להישאר במצב הנוכחי. עברו עלי כמה ימים, ובעיקר לילות, נוספים של לבטי נפש קשים מאוד, ובסופם גמלה בליבי החלטה. פניתי לרופא המשפחה וביקשתי עזרה. הרופא שלח אותי לבדיקת דם שלאחריה התברר שמדובר במחסור בויטמינים שכלל הנראה הפר את האיזון הכימי בגופי, וגרם לשעון הביולוגי שלי להתבלבל. בלעתי כמה כדורים במשך שבועות אחדים, והבעיה נעלמה כלא היתה.

שמחתי להירפא, הייתי מאושר לחזור לאיתני ולהפוך שוב לבחור האיכותי, המתמיד שמשקיע את עצמו בלימוד התורה. אבל בעיקר שמחתי שהתקדמתי שלב נוסף בחיים, ועברתי מהשלב שבו אני עובד ועמל למען השם הטוב שלי, לשלב שבו אני מסוגל לשים את עצמי ואת טובתי הרוחנית לפני הדאגה לשם הטוב שלי.

מאז אותו סיפור עברו כבר כמה שנים. נדודי השינה ברוך ה' כבר מזמן חלפו עברו, אבל התובנה שרכשתי בזכותם, והתרגול שתרגלתי עם עצמי ועם הנפש שלי, נשארו בתוכי. התברר לי שמדי יום קיבלתי החלטות שונות שעסקו בעיקר בשאלה "איך אני בונה לעצמי שם טוב יותר". כיום השאלה שאני שואל את עצמי שוב ושוב היא "איך אני בונה את עצמי טוב יותר".

עמדתי ליד חדרו של המשגיח, כולי מרטט באימה. ידוע ידעתי שהפעם אני הולך לחטוף את השפאכטל של כל החיים. כבר שבוע שלם לא הייתי נוכח בתפילת שחרית בישיבה, ואצלנו בישיבה זה הדבר הכי גרוע שבחור יכול לעשות. הנוכחות בתפילת השחר היא חובה גמורה ואף בחור לא מעז להתחמק ממנה אם הוא רוצה להמשיך וללמוד בישיבה שלנו. רק אני, בגלל הבעיה המיוחדת שלי, הצלחתי לרשום את השיא של כל הזמנים ולהיעדר מתפילת השחר במשך שבוע שלם.

המשגיח לא דיבר הרבה. הוא רק התבונן בי בעיניים חוקרות, וביקש ללא אומר ודברים שאסביר את עצמי. אני כבר מזמן סיפרתי למשגיח על הבעיה שלי. הוא הציע לי שאגש לקבל עזרה מקצועית, אבל הסברתי לו בלהט רב שאם אני הולך עכשיו לרופא, ואולי אפילו לפסיכולוג חלילה וחס לא עלינו ולא עליכם, זה יהיה סוג של כתם כזה שישאר בקורות החיים שלי, וכשאגיע לפרק 'האיש מקדש', יעלה ויבוא הזיכרון הרחוק, ויהרוס את השם הטוב שקניתי לעצמי במשך כל שנות קיומי עלי אדמות.

גם הפעם התחלתי להסביר למשגיח שאני לא אשם, ושאוונס רחמנא פטריה, ושבצעם אני מנוע לחלוטין מלגשת לרופא או לקחת כדורי שינה כ... שידוכים!

אבל המשגיח בכלל לא הקשיב לי. במקום זאת, הוא שלף את הקלסר של ר' ישראל, המשגיח קטן בו צבורים דפי הנוכחות של תלמידי הישיבה. המשגיח הראה לי שמאז תחילת השנה החרתית לא פחות מארבעים פעם בתפילת שחרית, והימים ימי טבת. "אמור לי מר ישראל קליין", פנה אלי המשגיח בטון צונן ורשמי: "האם הנוכחות שלך בתפילת שחרית בישיבה גם נחשבת לחלק מהשם הטוב שקניתי לעצמך?".

זו לא היתה הבליסטרה היחידה שחטפתי. המשגיח התחיל לדבר איתי קצת בלימוד, והראה לי את מה שעד עכשיו ניסיתי להדחיק: אני לא באמת יודע את הגמרא. העייפות וחוסר היציבות של השעון הביולוגי שלי השפיעו השפעה מכרעת על יכולת הריכוז וההתמדה. הוא הוציא את המבחנים שלי, והציגם היו נמוכים במיוחד. התפתלתי שם על הכסא, חסר מנוחה וחסר אונים.

זו היתה אחת השיחות הכי לא נעימות שנאלצתי לנהל בימי חי, אבל יותר משהרגשתי מובך וחסר אונים, הייתי פשוט מבועת ממה שהולך להגיע בסוף השיחה. הבנתי לאן המשגיח חותה, מנימת דבריו הבנתי שהוא לא מתכוון לזרוק אותי מהישיבה וכדו. הבנתי שכל מה שהוא רוצה זה שאני אגש לקבל עזרה, וזה היה הדבר שממנו פחדתי כל כך. לא רציתי לקבל עזרה.

קרני שמש חיוורות חדרו מבעד לחלון הפתוח למחצה. מבט עייף בשעון שעל ידי הבהיר לי שבעוד זמן לא רב כבר אצטרך להתייצב בבית המדרש, מוכן ומזומן לתפילת השחר. בעיניים רושפות מקנאה הבטתי לעבר חברי הישנים במיטותיהם, נמים בשלווה את שנת הליל שבעוד דקות אחדות תסתיים לקול צלילי השעון המעורר.

שוב זה קורה לי. לילה נוסף ללא שינה. אני שוכב במיטה כל הלילה, עוצם עיניים בכה, אבל בשום אופן לא מצליח להירדם. התוצאה העגומה משליכה על התפקוד שלי במשך היום. אני מנסה להתרכז בשיעור ובסדרים, ללא הצלחה.

לא תמיד זה נמשך כל הלילה. לפעמים אני נרדם שעה או שתיים אחרי חצות הליל, ולפעמים אני לא נרדם בכלל, ואל תתחילו לתת לי עכשיו את כל הרעיונות המוכרים: לספור כבשים, לחשוב על גלי הים, לדמיין ענני צמר מרפחים בשמים ולשנן משניות בעל פה. מיליוני כבשים כבר חלפו לנגד עיני בחודשים האחרונים, עננים רבים נרקמו ברעיוני, גלי הים בהמוניהם מתנפצים והופכים לאדוות מים חרישית ומקציפה, ואני ממשיך להתהפך במיטה, שוב ושוב.

היתה תקופה שחשבתני שזה קורה בגלל שאני ישן בצהרים. היה לי מאוד קשה לוותר על שנת הצהרים, אחרי שבילילה הקודם כמעט לא ישנתי בכלל. אבל אין ברירה, חייבים לנקוט בצעדים דרסטיים כדי לעצור את התופעה הזאת. בקושי רב החזקתי מעמד עד השעה 22:00 בלילה. כשנפלטתי עייף ורצוף למיטתי, התברר לי שהעייפות נעלמה כלא היתה. ושוב נידונתי לשעות ארוכות של נדודי שינה.

כשכבר נרדמתי בשעה אחת אחרי חצות, הייתי עייף כל כך, עד ששקעתי בעולם החלומות והתעוררתי רק בעשר בבוקר. אל תשאלו איזה בושות היו לי כשנכנסתי לבית המדרש באיחור משמעותי כל כך. יכלו המילים ולא אוכל לתאר בצורה הולמת את מה שהרגשתי באותן דקות אומללות.

זה מלווה אותי כבר זמן רב. יש תקופות שאני שוב מתאזן וחוזר למסלול, נרדם בזמן וקם כמו כולם. אבל יש גם תקופות שבהן נדודי השינה פשוט הופכים אותי לבחור הכי עצלן בישיבה.

זאת לא אשמתי. מה אני יכול לעשות? תאמינו לי שעשיתי הכל כדי לצאת מהמצב הזה, ולא הצלחתי. אם זה לא נקרא אונס, על מה בדיוק אמרו חז"ל ש'אוונס רחמנא פטריה'?

מרגל'א בפומי'רו

האיש הזוכה לידיעת התורה הוא הולך בין אנשים ונדמה לאדם הרואה לעיניים כבן אדם, אבל באמת הוא מלאך הגר עם בני תמותה, וחי חיי אצילות. (חזו"א)

אנחנו לעזרתך בכל עני ונושא בדרכך לעלות מעלה מעלה. צוות מורחב של 'מוקד הישיבה' לעזרתך בכל יום בשעות הערב

בין השעות: 7:30-10:30 בערב
או בטל: 073-7078388

1-800-20-18-18

שאת חיים

קשה לך?
זקוק לעזרה?

